

SEBEDĀ@VĀŠRA, SEBELĀ•SKA

PondĀĀ- , 02 Ā•ervenec 2007

V poslední dobĀĀ jsem dostala nĀĀkolik dopisĀĀ do kudlanĀĀí poradny na tĕma nejistoty, malĕ sebedĀĀvĀry, strachu pĀĀmed lidmi – nemyslĕm pĀĀmed lidmi vĀĀbec, ale „jak budu pĀĀmed nimi vypadat?“. Zajĕmavĕ je, ĀĀe aĀ• jsou to dopisy jinak velmi odlišnĕch ĀĀen a dĕvek, jedno majĕ společnĕ: podceĀĀujĕ samy sebe, nevĀĀĀmĕ si, nemajĕ se rĀdy, myslĕ si sobĀĀ, ĀĀe „to a to a to a to – je na nich špatnĕ“.

SamozĀĀejmĀĀ, ĀĀe pokud by se Ā•lovĀĀ obĀĀas sĀm na sebe poĀĀĀdnĀĀ kriticky nepodĕval, pĀĀĀpadnĀĀ neuznal nĀĀjakĕ prĀšvih (i kdyĀĀ ho objevil jen on sĀm), pokud by nepĀĀĀiznal vĀĀci, kterĕ by bylo moĀĀno udĀĀlat lĕpe, dĀĀĀv, jinak – jednalo by se jednoznaĀĀnĀĀ jen o samolibĕho egocentrika. Ale – nic se nemĀĀpĀĀehĀĀt. Tedy ani hledĀnĕ chyb na sobĀĀ, ani hledĀnĕ omluv pro nĀĀ. Pokud se snaĀĀĕme – pokud to jde a je to v našich silĀch – ovlĀdnout svĕ ũlety, pĀĀĀiznat si svĕ neĀĀĕsti i vady, jsme na poloviĀĀnĕ cestĀĀ k ũspĀĀchu. Pak by mĀĀla nĀsledovat jakĀsi „dohoda sama se sebou“: napĀĀĀ.: „Ano, tohle se mi lĕbĕ, to mĀm rĀda, ale nemĀĀĀu to pĀĀĀehĀĀt. TakĀĀe nesnĕm tĀĀch vĀĀneĀĀku osm na posezenĕ, ale jednou za tĕden si ten jeden ke kafĕĀku poĀĀĀdnĀĀ - a poslednĕho drobeĀĀku - vychutnĀm…“. Jsem totiĀĀ pĀĀĀesvĀĀĀena, ĀĀe pokud se nejednĀ o zĀleĀĀitost, nad rĀmec (tedy zĀleĀĀitost, patĀĀĕcĕ ũĀĀ lĕkaĀĀmi), jde hodnĀĀ zvlĀdnout sebeovlĀdĀnĕm. Trochu jsem prve ty trampoty zlehĀĀila – ale vĀĀĀmĕm, ĀĀe mi rozumĕte. PĀĀĀesto bych se chtĀĀla zeptat na vĀš nĀzor: Co myslĕte, jde „vlastnĕ silou“ zvlĀdnout - vĕbušnou povahu- nejistotu, - stydlivost,- pĀĀĀekotnou reakci boku),- nedostatek sebedĀĀvĀry – - a dalšĕ trĀpenĕ, kterĕ nĀm naše duše pĀĀĀinĀšĕ? d@niela .